

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3488/2023
29.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа коју је преузео тужилац АА из ..., као наследник покојног ББ, бившег из ..., против туженог „Митросрем“ а.д. Сремска Митровица чији је пуномоћник Данило Кнежевић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1111/20 од 01.06.2020. године, у седници одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1111/20 од 01.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1111/20 од 01.06.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сремској Митровици П1 122/17 од 24.01.2020. године којом је поништено решење туженог број .. од 05.06.2017. године о отказу уговора о раду број .. од 08.05.2015. године закљученог са сада покојним ББ, бившег из ... и обавезан тужени да га врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 193.250,00 динара, а одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Парницу је након смрти подносиоца тужбе (06.08.2020. године) преузео његов наследник и у поднетом одговору на ревизију предложио да се иста одбије као неоснована.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревидента да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешном применом правила о доказивању и терету доказивања.

Према утврђеном чињеничном стању, сада покојни ББ је обављао послове ... у пословној јединици туженог у ... . У означеној пословној јединици постоје три резервоара за складиштење горива, од којих један није у функцији. Запослени су, због старости резервоара који нису баждарени у дужем временском периоду, више пута указивали надређенима на недостатке – талог у резервоару, повећање течности у једном од резервоара и друге кварове. Тужени је 08.03.2017. године извршио ванредну контролу стања горива у резервоарима у пословној јединици у ... . Контрола је вршена коришћењем мерног уређаја – шипке, њеним спуштањем у резервоар. На тај начин утврђено је да постоји вишак горива у количини од 755 литара. Због утврђеног вишка горива у резервоарима решењем туженог од 05.06.2017. године, заснованим на члану 179. тав 2. тачка 1. Закона о раду и члану 59. став 2. тачка 1. Правилника о раду туженог – несавесног, неблаговременог и немарног извршења радне обавезе, отказан је уговор о раду који је са туженим закључио сада покојни ББ.

Побијаном другостепеном пресудом, заснованом на чињеничном стању које је по налажењу другостепеног суда правилно и у потпуности утврђено, правилном оценом изведених доказа од стране нижестепеног суда, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда којом је поништено решење о отказу уговора о раду.

По оцени Врховног суда, оба нижестепена суда су у овом спору правилно применила материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако несавесно или немарно извршава своје обавезе. Означена повреда радне обавезе постоји када се запослени на раду не понаша онако како то налажу стандарди условљени карактером радног процеса у којем учествује. Такав запослени није посвећен пословима, већ их обавља неблаговремено и неквалитетно, без концентрације и интереса да их обави на ваљан начин.

Повреда радне обавезе мора бити скривљена, а таква је ако је запослени радњу извршења предузео својом кривицом – са умишљајем (намером) или из нехата (непажње). Повреда радне обавезе може бити извршена чињењем (активним деловањем у циљу извршења) или нечињењем (пропустом да се предузме одређена радња која је обавезна). Запослени ће одговорати за повреду радне обавезе по основу кривице само ако је послодавац у поступку који је претходио отказу уговора о раду утврдио његову кривицу за учињену повреду радне обавезе. За постојање повреде радне обавезе, као разлог за отказ уговора о раду, мора се утврдити појединачна одговорност сваког запосленог.

У конкретном случају то је изостало јер је у образложењу решења којим се отказује уговор о раду наведено да је у поступку контроле утврђено постојање вишка горива, али није утврђен начин настанка вишка и радња, односно пропуштање сада

покојног ББ која је била узрок настанка тог вишка, као основа његове одговорности за скривљену повреду радне обавезе.

Због тога су, по оцени Врховног суда, неосновани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, па је зато на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић